

Иван Вазов
На Еленин връх

Стигнах във небесата, а съм в бездна.
Не виждам нищо: облаци, мъгли
безгласно трупат се; светът изчезна –
завеса гъста нази раздели.

На призрачна скала сред океана
прилича тесний връх, на кой съм спрял,
и сякаш нося се и аз в думана,
над празното, в надземен, друг предал.

И знам, сега под мен е ден тих, зрачен,
с лучи залян е долний мир честит,
и само аз един стоя тук мрачен,
кат скандинавски бог с мъгли обвит.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Надежда Владимирова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4329>]